

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی پری میسان - par Thierry Meyssan

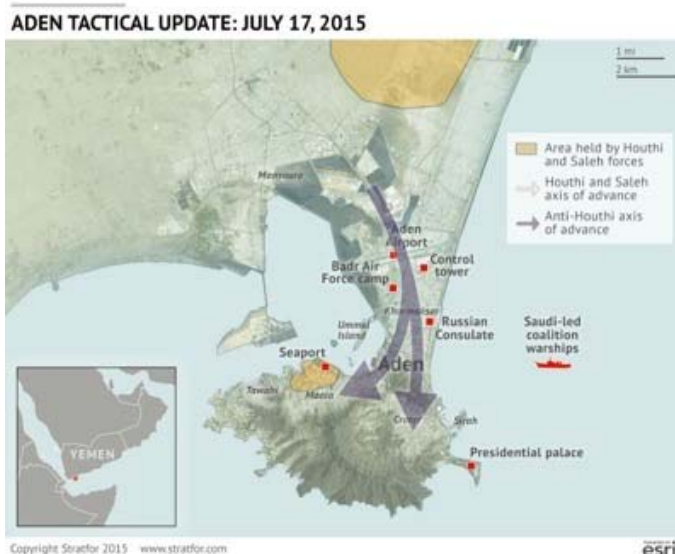
برگردان از: حمید محوی

۲۰ جولای ۲۰۱۵

نخستین نتایج توافقات ۱+۵

سیاستمداران و روزنامه نگاران در رابطه با توافقات ۱+۵ دچار تردید هستند. بسیاری به تحلیل های ما باور نداشته و نمی توانند آنچه را که واقعاً به توافق رسیده درک کنند. در هر صورت، از دیدگاه تی پری میسان در هفته گذشته دست کم سه رویداد مستقیماً در رابطه با این توافقات قابل بررسی می باشد.

شبکه بین المللی ولتر | دمشق (سوریه) | ۲۰ جولای ۲۰۱۵

امضای توافقات ۱+۵ با ایران در مورد برنامه هسته ای، نه تنها اوضاع خاورمیانه را تغییر داد بلکه در نتیجه نظم جهان را نیز متحول ساخت. در حالی که مفسران بین المللی در مورد پیامدهای آن عمیقاً دچار تردید هستند، من تحلیل خودم را در اینجا بر اساس آنچه در طول این مذاکره ها نوشته و منتشر کرده ام، مطرح خواهم کرد. پس از خنثی کردن کوبا، برای بارک اوباما خنثی کردن ایران به مهارت استادانه ای نیاز داشت زیرا می بایستی روسیه و چین را نیز منزوی سازد. در واقع، موضوع بر سر یک خنثی سازی بود: به این معنا که اگر ایران هنوز آرمان ضد امپریالیستی بر اساس نظریات علی شریعتی و امام روح الله خمینی را کاملاً رها نکرده، ولی از جنگ علیه ایالات متحده قطع نظر کرده و در نتیجه از صدور چنین انقلابی نیز امتناع کرده است.

گرچه از مناسبات دو جانبه بین واشنگتن و تهران بی اطلاع هستیم، ولی طی کمتر از یک هفته، چشم انداز جدیدی را در حال گسترش می بینیم که با پیشبینی هائی که پیش از این مطرح کرده بودم، تطبیق می یابد (۱).

(۱) در طول مدتی که سیاستمداران ایالات متحده یک دیگر را می دریدند که آیا از این توافق با ایران پشتیبانی کنند یا نکنند، ایران از عدن بیرون آمد و با چنین حرکتی متعاقباً و فوراً یمن به دست نیروی مشترک عرب افتاد، در واقع یعنی خلاف آنچه نام این اتحادیه می تواند به ذهن ما متبادر سازد، نیروی مشترک عرب یعنی اسرائیل و عربستان سعودی. چنین رویدادی موجب شد که تنگه باب المندب در تسلط ناتو قرار بگیرد. از این پس گروه سعودی بن لادن می تواند پلی روی دریای سرخ بین یمن و جیبوتی ایجاد کند. اسرائیل و عربستان سعودی نیز می توانند ذخائر طبیعی اوگادن (اتیوپی) را مورد بهره برداری قرار دهند.

(۲) وزیر قدیمی اطلاعات، میشل ساماها Michel Samaha که از سال ۲۰۱۲ به اتهام شرکت در عملیات تروریستی در کشورش به فرمان و با تباری بشار اسد و جنرال علی مملوک رئیس سرویس های اطلاعاتی سوریه، در لبنان زندانی شده بود، ناگهان موضوع اعترافاتش را زیر علامت سؤال برد. او در عین حال ویدئوهای تهیه شده توسط پلیس لبنان را مردود دانست، یعنی افشای مونتازژی که می تواند تعبیر از آن را کاملاً تغییر دهد. بر این اساس، میشل ساماها می تواند مخالفان سوریه را از تنها مدرکی که در دادگاه فرجام خواهی نظامی در اختیار دارند، محروم سازد. این دادگاه در روز ۱۷ سپتامبر برگزار خواهد شد. زیرا پس از فروپاشی توطئه اتهام زنی علیه سوریه در ماجرای حریری، ماجرای ساماها تنها موردی است که می تواند سوریه و بشار اسد را به تروریسم متهم سازد.

(۳) بازداشت تقریباً هم زمان ۲۹ قاچاقچی در ترکیه و ۴۳۱ جهاد طلب در عربستان سعودی نخستین حرکات معنی دار آنکارا و ریاض علیه داعش را به ما نشان می دهد. گرچه هنوز خیلی زود است تا بتوانیم بگوئیم که ترکیه از پدرخواندگی و عربستان سعودی از تأمین مالی آنها قطع نظر خواهند کرد، ولی به نظر می رسد که در چنین مسیری حرکت می کنند. در این صورت هدفشان تخریب داعش نخواهد بود، بلکه هدف اصلی بیرون کشیدن آنها از خاورمیانه است. علاوه بر این، وزیر دفاع ایالات متحده آشتون کارتر Ashton Carter برای تنظیم تصمیمات شورای همکاری خلیج در ۱۴ مه در کمپ دیوید، باید روز ۲۱ جولای به منطقه بیاید، یعنی برای تدارکات و امکانات و کمک های ضروری برای نیروی مشترک عرب در مبارزه علیه داعش.

چندین بازیگر پتانسیل هنوز وارد بازی نشده اند، به ویژه اروپائی ها. احتمال کمی وجود دارد که با اجرای توافقات مخالفت کنند بلکه به عکس نقش مثبتی در این بازی به عهده خواهند گرفت. در این مورد، وزیر امور خارجه المان فرانک والتر اشتاینمایر Frank-Walter Steinmeier به راه اندازی گردهمائی از نوع ۱+۵ برای صلح در سوریه اشاراتی داشته است. حتی اگر نمی دانیم قانونیت و حقانیت چنین نظریاتی کدام است، ولی این نوع ابتکارات نباید موجب مخالفت واشنگتن شود. زیرا از یک سو به واشنگتن اجازه می دهد که با سهولت بیشتری سیاستش را در رابطه با سوریه تغییر دهد و از سوی دیگر فضای اشغال شده توسط اروپائی ها موجب کاهش فضا برای ایران می شود. در هر صورت برای بارک اوباما وقت آن رسیده است که در سوریه «با جبهه پیروزمند» روبه رو شود.

[1] On se rapportera à ma chronique hebdomadaire durant ces deux dernières années. Notamment ces six articles : « [Derrière l'alibi anti-terroriste, la guerre du gaz au Levant](#) » (29 septembre 2014), « [Ce que vous ignorez sur les accords états-uno-iraniens](#) » (6 avril 2015), « [Que deviendra le Proche-Orient après l'accord entre Washington et Téhéran ?](#) » (18 mai 2015), « [La prévisible défaite de la France au Moyen-Orient](#) » (8 juin 2015), « [Les projets secrets d'Israël et de l'Arabie saoudite](#) » (22 juin 2015), « [La Russie tire ses marrons du feu](#) » (13 juillet 2015).

(۱) هفته نامه های من طی دو سال گذشته که در اینجا به ۶ مقاله بسنده می کنم

پشت بهانه ضد تروریست، جنگ گاز در شامات (۲۹ سپتامبر ۲۰۱۴)

<http://www.voltairenet.org/article185498.html>

آنچه را که شما درباره توافقات ایالات متحده و ایران نمی دانید (۶ اپریل ۲۰۱۵)

<http://www.voltairenet.org/article187252.html>

پس از توافق بین واشنگتن و تهران خاورمیانه در چه وضعیتی قرار خواهد گرفت؟ (۱۸ مه ۲۰۱۵)

<http://www.voltairenet.org/article187625.html>

شکست قابل پیشبینی فرانسه (۸ جون ۲۰۱۵)

<http://www.voltairenet.org/article187835.html>

گزارش ویژه : طرح های مخفی اسرائیل و عربستان سعودی (۲۲ جون ۲۰۱۵)

<http://www.voltairenet.org/article187941.html>

روسیه از آب گل آلود ماهی گرفت (۱۳ جولای ۲۰۱۵)

<http://www.voltairenet.org/article188123.html>